

כדוריסל

זריקת עונשין הכריעה

עשרה ימים לאחר הכרזת המדינה נפל גרוען בכרך (19 וחצי) בכיבוש סנטורה בנוש...

אהרוניצ'יק בריאל, מציג עיסוק התעמלותי

בשעת סערת הים, כעיסוק התעמלותי בפני עצמו.

היקה הזקן היה משוגע. אהרוניצ'יק מבצע תרגילי כדוריסל כמתאספים באי שפת הים לראות בפלא ובזריזות. אני רק בן 48" מצטדק המציל השחרחר, ואין שום סיבה שיקשה עלי ביצוע תרגילים פשוט...

הספר מבוסס על ניסיון 11 שנים, דן בכל תרגילי הכדוריסל, נחטף (מדוכני החנויות) על ידי מעריצי אהרוניצ'יק.

שחיה

אין כלור לאמבטיה

"אין מזל לנערים", כעס מאמן שחיה ותיק, המקדיש את רוב זמנו להדרכת נערים. הוא

סרטים

"כופו של גלישין"

סרטו של ג'ון פורד (התסריט: דאדלי גיקולס בעקבות רומאן מאת ליאם אופלהרטי) זיכה את הבמאי ואת שחקנו הראשי, ויקטור מקלג'ן, בפרס האקדמיה למדעי הקולנוע ("האוסקר") לשנת 1935. במבט שני, כעבור 16 שנה, יש לקבוע שהסרט לא העלה אבק רב, עודנו יצירה אנושית ואסתטית ממדרגה ראשונה, אחד מהישגיו הגדולים של הקולנוע.

זהו רקע הדומה במקצת לזה ששימש את הבמאי קארול ריד באיש המחותרת. אולם בעוד שגישתו של הבמאי האנגלי היתה ריאליסטית וקרה, פורד האירי הוא רגשני ושופע רחמים.

ג'ישה זו של פורד אינה, אולי, לרוח המקור; הרומאן סורס במידה ניכרת על ידי המעבד, אבל עובדה זו אינה גורעת מערכו הקולנועי והמשחקי של הסרט. אף על פי שהסרט בשעתו בחפזו רב, באמצעים מצומצמים, הפתיעה התוצאה את הוליווד, הוכיחה את כשרונו של הבמאי והראתה בפעם הראשונה (והאחרונה) שמקלג'ן יודע לשחק.

סטרלינג היירן והשוטר ("דרך הפשע") ג'ניבה גדולה

פורד, שנולד לפני 56 שנה, השכיל לאפוף את עלילתו אירה הנראית לזר כאמתית ביותר. לא רק ערפל הרחובות, המצולם באמנות רבה, גם הדמויות מוגשות ביד בטוחה של אמן גדול.

"דרך הפשע"

הבמאי הסרטיאי ג'ון (אוצר הסיירה מאדרה) האסטון ניסה, ובהצלחה ניכרת, לתת תחף לרוחבה של מערכת פשעים גדולה ומסובכת, להראות את הרשת הפלילית במלוא היקפה. התגליות המרעישות האהרונות באמריקה על כנופיות הפשע הגדולות (העולם הזה 699) מחזקות את הריאליזם של הסרט. מי מעורב בגניבה הגדולה (מיליון דולאר) ?

דיקס הנדלי (סטרלינג היירן), פושע מצליח ואכזרי, פרפר לילה (ז'ין הייגן), קציץ המש"טרה דיטריך (בארי קלי) אשר ידו כבולות כי הוא מקבל שוחד מאת סוכני היגורים (מרק לורנס), עורך דין בן החברה הגבוהה (לואי קלהרן), מומחה לגנבות מסובכות דוק ריינר שניידר (סאם יפה), גבן טונאישוטרם (ג'יימס וייטמור).

בסדרה ארוכה של תמונות מלאות-תחף נגולה פרשת הגנבה, הנולדת במוחו של רידנשניידר המתכנן חפירת מנהרה אל תוך חנות תכשיטים. אחד אחד הוא בוחר באנשי הכנופיה. אולם מישהו מלשין ברגע המכריע, הכל מתמוטט. השודדים מושמדים. בחלקו השני, יורד מתח הסרט, אבל הוא נשאר מעניין בכל זאת. ידו האמונה של הבמאי ניכרת בכל צעד. האסטון הוכיח שוב שהוא במאי גדול.

בבית: קוף שימפנזה. ג'ון האסטון הוא בנו של השחקן המנוח וואלטר האסטון ונחשב עתה, בגיל 45, לאחד מחשובי במאי

הוליווד, ואחד המטורפים שבהם. בביתו הוא מחזיק קוף שימפנזה והוא אינו הושש מעולם להגיד את אשר בלבו. התוצאה: רבים מכנים אותו בשם "המפלצת", מפתחים ממנו פחד מות. בין האחרונים: כמה מפיקים הוליוודיים חשובים. התוצאה: האסטון עושה ככל העולה על לבו בסרטיו, זכות הניתנת רק לבמאים בודדים.

הוא התחיל את דרכו בהוליווד כמהבר תסריטים. ביניהם: הזאת, ד"ר אהרלין (בצוותא עם מחברים אחרים). הנץ ממלטה היה סרטו הראשון, עליה בלשית מותחת שעלתה בפרוסות והכניסה לחברה המפיקה הון רב. לאחר מכן ביים עוד סרט אחד בטרם התגייס לצבא האמריקאי, עבד בשורות ההסרטה הצבאי. אחד משני הסרטים שהכין שם, סאן פיטרו, על אודות כפר-חיות אי-טלקי, נחשב לאחד הדוקומנטאריים המלחמתיים הטובים ביותר, צולם בתוך אש החזית.

"קפטן קירי"

ובסטר קירי (אלן לד) הוא סרן בצבא האמריקאי, המשתף פעולה עם הפרטיזנים האיטלקים בעת המלחמה. לאחר השלום הוא חוזר לאיטליה, מבקש את האישה שגילה לנאצים את מקום מפקדתו וגרם למות ילדו והנערה אשר אהב, ג'וליה (וואנדה הנדריקס). ובסטר מגלה שהנערה נשאה בחיים ונשאה בינתים לבארון רוקו דה גרפי (פראנסיס לדרר) בן הוא חושד בבגידה, ובצדק, כפי שמתברר.

סרטו של מיצ'ל לייזן מוסיף כמה דוגמאות חדשות לאוסף הסאדיום ההוליוודי. ביניהן: התאבדות מרה בין לד, בעל השרירים החזק קים ביותר במיליון, מאבק בו זוכה לד הודות לטפות מים רותחים שהנדריקס מתיזה על רגלו של בעל השרירים. במקום אחר בסרט פוגש לד הבלתי מוזין את לדרר החמוש באקדה ואת עוזרו (ג'וזף סאליה) המגופף בידו חנית מכריקה, במרתף אפל. שנים שלוש בקבוקי יין אדום מכריעים את השנים ולד יוצא כמנצח, אל זרועות העלמה הנדריקס.

בקצרה

הנערה ליל היא מארי זינור, זמרת המערב הכרוע של שלהי המאה הקודמת, המשתגת פעולה עם סוכן האוצר האמריקאי ג'ורג' מונגומרי המנסה, ומצליח, ללכוד את שוודי-הדרכים רוד קאמרון וכנופיתו מנייפת שטרות-הכסף.

מארי זינור ("הנערה ליל") שטרות מזוייפים

המפונקת — מחוף למאריה באהיה, מנוגן בידי ריי ונטורה ותומורתו, אין הרבה בקומדיה צרפתית זו שאינה מצליחה לבדה, למרות (ואולי בגלל) נוכחותה המתמתת של זהובת-שער אחת בשם ג'יזל פאסקאל. בלבדיר כבית הספר — האימרה שהצלחה אינה גוררת הצלחה, באמנות, מק בלת אישור נוסף. בלבדיר (קליפטון ווב) טוב הפעם כמו ביומנה של'אומנה, אבל העלילה והמצבים אינם מבוזעים בהצלחה יתרה.

הביט בבריכת השחיה העירונית שהיא, ל- מעשה, אמבטיה החוסה בצל עצים, שעליהם הנושרים מוסיפים לבלוך בשפע. אהרן חודשיים, פתיחה. למרות ימי הקיץ הלוהטים לא נפתחה הבריכה. חיים הלפרין, המפקח העירוני הראשי, (האחראי גם על הבריכה) טען שאין חשמל להספקת מים לבריכת השחיה. אחר הופיע מכשול נוסף: כלורניטור.

המים צריכים להיטא בכלור ואין מכשיר העושה זאת. אך אז פקעה סבלנות השחינים שתמחו על שבשנים הקודמות חשו בבריכה, למרות שלא נמצא בה כלורניטור. נמצא מר צא: ישפכו כלור לתוך המים, כפי שעושים בהרבה בריכות בארץ. ואו, כמוכן, הודיעו אנשי העירייה: אין כלור!

לבסוף, באיחור חדשיים, הושג מעט כלור והבריכה נפתחה.

שופטים

איפה המגרש ?

לאחרונה גברה מצוקת השופטים במשחקי הנוער: רובם חדשים, אינם שולטים ביסודות חוקת השיפוט, אינם משתלטים על המשחק. התוצאה: לעתים קרובות נפסקים משחקים בגלל התפרעות השחקנים.

ההסבר: השופטים הותיקים, בעלי הידיעות וותים שיפוט במשחקי נוער (הטענה השכיחה: אינם נוצאים את המגרש) מבכרים לשפוט במשחקים הגדולים, של הליגה הראשונה, מש' אירים את המלאכה בלבתי מנוטים.

* כדוריסל (90 ע') — אהרן בריאל — הוצאת סטרטיק (850 פרוטות)

האסיפה ליר הגרר. הכדוריסל השתתק והכדוריסל תפס את מקומו. החברים אספו כסף, קנו גביע והכריזו על תחרויות לנוער. בשנה הראשונה הוזמנו קבוצות מכבי והפועל, אך נערי הפועל ביטלו לפי הוראת מרכזם, את השתתפותם. הצופים חשו לעזרה, גייסו שתי קבוצות.

המארגנים הצעירים דאגו להגדלת המש' חקים, איסכון הכדוריסלנים, לשופטים ולמדי כירות. לבסוף וידאו גם, בעזרת משחק משור בה, שהגביע יישאר בידי קבוצתם, מכבי הצפון.

ההכנות לשנה השנייה נפתחו חודש לפני מועד התחרות. המארגנים * התאספו ליד גדר השכונה, קבעו את הסיפורים לפי הצבעה ורוב קולות.

כיום בתור לקרה. שעות מספר לפני התחלת התחרויות ארעו שתי תקלות: נשברה זכוכית תמונתו של גרוען ז'ל ונתפרק בסיס הגביע. מייד יצאה הקריאה לזגג וצורף, למרות שכל בעלי המלאכה היו בתור לקרה התגברו גם על מכשול זה.

11 הקבוצות שהופיעו (מפתח-תקווה, רמ' תיים, חיפה, רמת-גן, רחובות ותל-אביב) חול' קו לשלושה בתים והקרבות התנהלו במרץ רב.

לא נתבקשו כרטיסי כניסה, כדי שהמפעל יהיה המוני. התוצאה: מגרש מכבי תל-אביב התמלא עד אפס מקום. קבוצת המגרש הפכה גם בעלת הגביע לאחר שקבוצת הנוער שלה גברה על כל יריבותיה.

ברם נתיחים המפעל הידוק המשתתפים בו שחזר לתלבושות הספורטיביות, לזכר החבר שנפל. אחר התייצבו בוגרי בריכוכב והכוכב למשחק נוסף. בריכוכב השימעה את הקריאה המסורתית "כיפאן האי" (קריאת הקרב של אחד מגדודי גבעתי) והי משחק נפתח בשצף קצף. כל הזמן היו נקודות שני היריבים צמודות ועם שריקת הסיום של השופט, אברהם שניאור, היתה התוצאה תיקו (33:33). הנערים הצופים לא טמנו את גרונותיהם בצלחת, פצחו בצעקות יודוד ל-שתי הקבוצות. המשחק הוארך. במצב של 37:37 פסק השופט זריקת עונשין לכל קבוצה. המארגנים זכו בנצחון (37:38) וגברו, בכך, על יריבתם מאז.

כדוריסל

רק בן 48

עוד מ-1938 עוסק אהרן (אהרוניצ'יק) ברי' אל בהצלחה בימה של תל-אביב, אם כי כבר הספיק להציל מתרחצים מגלי ים יפו ב-1924. אך יחד עם מקצועו המציל (מעל סיפון התסקה שלו) התרכו בענף נוסף: כדור כוח, הנחשב בעיני המציל שווף הפנים, המחוקף רוסיית

* משה (מוזס) ריש, 21; גרוען ט'יץ, 19 וחצי; יצחק (צוץ) סובל, 22; עמנואל (פנ' טלה) אדווין, 20 ודרון (גינ'ני) קרדה, 21.